

**P R O G R E S S
O F**
**FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL PRISONERS ANNUAL AWARDS DINNER
AND CULTURAL SHOW**
The HARVEST MOON Restaurant - July 27, 1991

GOOD EVENING LADIES AND GENTLEMEN:

The Families of Vietnamese Political Prisoners Association would like to welcome all of you to this very special and important dinner in support of the political prisoners in Vietnam.

Our annual Awards Dinner is also known as the Unity and Reunion Dinner because, in addition to the various organizations represented, media agencies, distinguished guests, and friends in the Vietnamese community, we also have a great number of former political prisoners who have come to this country, the land of freedom, and resettled throughout the United States.

We would like to take this opportunity to welcome all of the Executive Board and members of the Federation of Association of former political prisoners of Communists Vietnam who have come here from Texas, California, Kansas, Oklahoma and the Washington, D.C. metropolitan area in order to prove their Unity and Support for the cause of our organization.

Following are tonight's special events:

- 1. Welcome/Social**
- 2. Remarks by the President of Families of Vietnamese Political Prisoners Association (Mrs. KHUC MINH THO).**
- 3. Introduction of former political prisoners**
- 4. Remarks by Mr. HUYNH CONG ANH, President of the Federation of Associations of former Political Prisoners of Communists Vietnam**
- 5. Dinner and Musical Selections**
- 6. Letter from MR. ROBERT L. FUNSETH, Former Senior Deputy Assistant Secretary of State**
- 7. Guest Speaker (from The White House)**
- 8. Guest Speaker (from Congress)**
- 9. Guest Speaker (from the State Department)**
- 10. Awards Presentations**
- 11. Congratulations and Welcome (Champagne and Cake)**
- 12. Closing Remarks**

Ladies and Gentlemen:

For our opening, and before starting the Program, as usual, please let me introduce some of our American guests:

(List of American Guests)

Now, Ladies and Gentlemen, may I introduce to you, **Mrs. Khuc Minh Tho**, President of Families of Vietnamese Political Prisoners Association.....and **Mrs. Nguyen Xuan Lan**, Advisor to the Association.

(Mrs. Khuc Minh Tho's Remarks - translated into English by Mrs. Nguyen Xuan Lan)

Ladies and Gentlemen:

As you know, according to the Agreement signed by **Mr. Robert L. Funseth**, Senior Deputy Assistant Secretary of State and by a representative of the Vietnamese Communist Government in Hanoi on July 30, 1989, all of the former political prisoners have been allowed to leave Vietnam for resettlement in the United States or other countries in the free world. The first departure from Vietnam was scheduled for January 1990, and up to the present time, thousands of former political prisoners and their families have come to this country. Tonight, we are happy to introduce to you a number of them who really deserve your admiration and support because of their long fight for freedom and their imprisonment by the Communists after the fall of South Vietnam. Please give them a big hand. Thank you.

Ladies and Gentlemen:

Mr. Huynh Cong Anh, President of the Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communists Vietnam will give his remarks regarding the Vietnamese political prisoners. Mr. Anh, would you come forward please.

(Mr. Huynh Cong Anh's Remarks)

Ladies and Gentlemen:

We now invite you to please enjoy the good meal prepared and served by the Harvest Moon Restaurant, followed by the second part of tonight's program, our honored guest speakers. Thank you.

(Dinner and Musical Show performed by Mrs. Kim Oanh and by two famous singers, Viet Dzung and Nguyet Anh)

Ladies and Gentlemen:

To continue with our program, before introducing our first honored guest speaker, **Mrs. Nguyen Xuan Lan** will be reading the letter from **Mr. Robert L. Funseth**, Former Senior Deputy Assistant Secretary of State. **Mrs. Lan**, please come forward.

Now, may I introduce to you our first honored guest speaker,
Mr._____.

The next honored guest speaker is Mr._____.

Our last honored guest speaker for the evening is Mr._____.

Thank you Mr._____.

Ladies and Gentlemen:

Up next is also a very important part of the program, our AWARDS Presentations. We invite **Mrs. Khuc Minh Tho** and all of the Executive Board of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association and members to come forward for the presentations.

The first award will be presented to_____

(List of Awards Receivers)

Ladies and Gentlemen:

To congratulate the Awards Winners as well as to welcome all of the former political prisoners who are here with us tonight, we are going to open the Champagne and cut the Cake. We invite Ms._____ and Mr._____ to step forward to cut the Welcoming Cake and to open the Congratulating Champagne. We have Champagne on every table and the Champagne will be opened at the same time. Thank you.

(After the first cut, the Cake will be cut and served by the Harvest Moon Restaurant)

CLOSING REMARKS (Master of Ceremonies)

Ladies and Gentlemen:

On behalf of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association, once again, we would like to thank you so very much for joining us tonight in support of the political prisoners in Vietnam and we greatly appreciate your full and continued help in achievement of the goals and cause of our organization.

According to the statement of **Mrs. Khuc Minh Tho**, President of our association, the official activities of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association will be completed and ended in January 1992. However, due to the situation related to the political prisoners in the future, she has emphasized that she will be always ready to provide advisory assistance and other necessary assistance to them and their organizations, such as the Federation of Association of Former Political Prisoners of Communists Vietnam, whenever the need arises.

Before closing, we would like to take this opportunity to say good-bye to all of you and wish you the best of luck. Please take care and have a good night.

Thưa quý Vi,

Dé mờ đầu và trước khi đi vào Chuồng Trinh, cung như moi
năm, xin phép cho chúng tôi giới thiệu một số khach người
My hiên dien.

GOOD EVENING LADIES AND GENTLEMEN :

The Families of Vietnamese Political Prisoners Association would like to welcome all of you to this very special and important dinner in support of the political prisoners in VietNam.

Our annual Awards Dinner is also known as the Unity and Reunion Dinner because, in addition to the various organizations represented, media agencies, distinguished guests, and friends in the Vietnamese Community, we also have a number of former political prisoners who have come to this country, the land of freedom, and resettled throughout the United States.

We would like to take this opportunity to welcome all of the Executive Board and members of the Federation of Association of former political prisoners of Comunists Vietnam who have come here from CANADA, from TEXAS, CALIFORNIA and the WASHINGTON, D.C. METROPOLITAN AREA in order to prove their Unity and Support for the cause of our organization.

Following are tonight's special events :

1. Welocome/Social
2. Remarks by the President of Families of Vietnamese Political Prisoners Association (Mrs. KHUC MINH THO)
3. Introduction of former political prisoners
4. Presentation by Father RYSCAVAGE, Executive Director, Migration and Refugee Service
5. Guest Speaker (from Congress)
6. Guest speaker (from Vietnamese Community)
7. Dinner and Musical Selections
8. Remarks by Mr. HUYNH CONG ANH, President of Federation of Associations of former political prisoners of Communists VietNam

9. Guest speaker (from the State Department)
10. Awards Presentations
11. Congratulations and Welcome (Champagne and Cake)
12. Farewell and Closing Remarks.

Ladies and Gentlemen :

For our opening, and before starting the Program, as usual, please let me introduce some of our American guests :

(LIST OF AMERICAN GUESTS)

Thưa quý vị,

Bây giờ, để di vao Chuồng Trinh, chúng tôi xin giới thiệu Chi KHUC MINH THO, Chủ Tịch Hội Gia Dinh Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và Chị NGUYEN XUAN LAN, Cố Vấn của Hội.

Now, Ladies and Gentlemen, may I introduce to you, Mrs. KHUC MINH THO, President of Families of Vietnamese Political Prisoners Association... and Mrs. NGUYEN XUAN LAN, Advisor to the Association.

(Mrs. KHUC MINH THO's Remarks - translated into English by Mrs. NGUYEN XUAN LAN)

Thưa quý vị,

Như quý vị biết, theo Thỏa HIệp do Ông ROBERT L. FUNSETH, Phu Tá Thủ Trưởng Ngoại Giao Hoa Kỳ và Đại Diện của Chính Quyền Cộng Sản Việt Nam ký tại Hà Nội ngày 30 tháng 7 năm 1989, thí tất cả cựu tù nhân chính trị công sản tại Việt Nam đều được phép cùng với gia đình lên đường rời Việt Nam định cư tại Hoa Kỳ hoặc các quốc gia tự do khác. Dợt lên đường đầu tiên dự trù vào tháng Giêng năm 1990 và cho đến nay, hàng ngàn cựu tù nhân chính trị và gia đình đã đến được bến bờ tự do tại đất nước này. Tôi nay, chúng tôi rất vui mừng giới thiệu với quý vị một số anh em cựu tù nhân rất xứng đáng được sự tan thưởng và ủng hộ của quý vị, vì họ đã chiến đấu để bảo vệ lý tưởng tự do và bị giam cầm trong nhiều năm sau khi Cộng Sản xâm chiếm miền Nam Việt Nam.

Ladies and Gentlemen :

As you know, according to the Agreement signed by Mr. ROBERT L. FUNSETH, Senior Deputy Assistant Secretary of State and by a representative of the Vietnamese Communist Government in Hanoi on July 30, 1989, all of the former political prisoners have been allowed to leave Vietnam for resettlement in the United States or other countries in the free world. The first departure from Vietnam was scheduled for January 1990, and up to the present time, thousands of former political prisoners and their families have come to this country. Tonight, we are very happy to introduce to you a number of them who really deserve your admiration and support because of their long fight for freedom and their imprisonment for many years by the Communists after the fall of South Vietnam. Please give them a big hand. Thank you.

Thưa quý vị,

Dến đây, chúng tôi xin phép giới thiệu Linh Mục RYSCAVAGE, Giám Đốc Cơ Quan Di Trú và Tỵ Nạn USCC sẽ có vai lối và trao tặng Chi KHÚC MINH THÔ.

Ladies and Gentlemen :

And now, we would like to introduce to you FATHER RYSCAVAGE, Executive Director of the Migration and Refugee Service, USCC. Father, would you step forward, please.

Thưa quý vị,

Xin hân hạnh giới thiệu
với quý vị Ông ERIC P. SCHWARTZ, Phụ Trưởng Ban
Ngoại Vụ, Văn Phòng Dân Biểu STEPHEN SOLARZ.

Ladies and Gentlemen,

We would like
to introduce Mr. ERIC P. SCHWARTZ, Staff Consultant,
Congressman STEPHEN SOLARZ's Office. Mr. SCHWARTZ, would
you please come forward.

Thưa quý vị,

Và bây giờ xin kính mời quý vị dùng cơm với một thực đơn
đặc biệt do Nhà Hàng Harvest Moon phụ trách, trước khi di
vào phần Hai của Chương Trình. Chúng tôi cũng xin hân hạnh
thông báo với quý vị là, trong giờ cơm, một Chương Trình
Văn Nghệ Đặc Biệt sẽ do Chị KIM OANH phụ trách, cung với sự
góp mặt cũng rất đặc biệt do các Nghệ Sĩ tài danh NGUYET ANH
của vùng Thủ Đô Washington và VIỆT DZUNG từ California về
để ủng hộ Hội Gia Định Tự Nhẫn Chính Trị Việt Nam.

We now invite you to enjoy the good meal prepared and served
by the Harvest Moon Restaurant, followed by the second part
of tonight's program. And we also to let you know, during
the dinner time, a special musical program will be performed
by Ms KIM OANH and by the famous singers NGUYET ANH, from
the Washington Area and VIET DZUNG, from California in support
for the cause of our organization.

(DINNER AND MUSICAL SELECTIONS)

Thưa quý vị,

Dể tiếp tục chương trình, chúng tôi xin giới thiệu Anh
HUYNH CÔNG ANH, Chủ tịch Tổng Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Cộng Sản
Việt Nam.

Ladies and Gentlemen :

To continue with our program, we would like to introduce to
you, Mr. HUYNH CONG ANH, President of the Federation of

Associations of Former Political Prisoners of Communists
VietNam.

Thưa quý Vi,

Kế tiếp, một vị khách trong Cộng Đồng Việt Nam sẽ có vai lối
phát biểu, đó là Luật Sư TRẦN MINH DUC.

Ladies and Gentlemen :

Next, a special guest from the Vietnamese Community will give
his short remarks, Mr. TRAN MINH DUC.

Thưa quý Vi,

Vị khách chót sẽ nói chuyện với chúng ta trong tối nay là
Ông JAMES WILLIARD, Phu Trach Dong Nam A Su Vu, Van Phong
Nhập Cảnh và Thủ Tục, Chuồng Trại Nhập Cảnh Bộ Ngoại Giao.

Ladies and Gentlemen :

The last guest speaker is Mr. JAMES WILLIARD, Chief,
Southeast Asia Admission and Processing, Bureau for Refugee
Program, Department of State.

Thưa quý Vi,

Phản tiếp đến cũng là một phản rất quan trọng của Chuồng Trại,
đó là phản trao tặng các Bằng Đồng Tưởng Lé cho những người
có công giúp đỡ Hội trong việc hoàn thành mục tiêu và nhiệm vụ.
Chúng tôi xin mời Chị KHUC MINH THO, toan thé Ban Chấp Hành
và hội viên lên khán đài để trao thưởng.

Ladies and Gentlemen :

Up next is also a very important part of our program, our
AWARDS presentations. We invite Mrs. KHUC MINH THO and all of
the Executive Board of the Families of Vietnamese Political
Prisoners Association and members to come forward for the
presentations.

(1) The First Award will be presented to Sister PASCALE
LE THI TRIU who has come from the Refugee Centers in the
PHILIPPINES, by Mr. JAMES WILLIARD. We invite Sister PASCALE
and Mr. WILLIARD to come forward.

(2) Second, we invite Mr. RICHARD BEER. The award will be
presented by Mr. HUYNH CONG ANH.

(3) Now, we invite Mr. PETER WATSON. Ms. KIM OANH will present
this award to Mr. WATSON. (out of country)

(4) Next, we invite Mr. LE VAN BA, Chairman, League of
Vietnamese Associations in the Washington D.C. Metropolitan
Area to step forward to present the Award to Mr. FRANK LIGH.

(5) Now, we invite Mr. MARSHALL SALTER to step forward. The award will be presented by Ms LE THI ANH.

(6) Next, we invite Ms MARYKAY CRANGLE. The award will be presented by Mr. NGUYEN VAN HANH

(7) Next, the Award will be presented to Ms LESSIE HICKS by Mr. NGUYEN VAN NGA.

(8) Now, we invite Mr. MARK FRANKEN and the Award will be presented by Ms. TRUONG ANH THUY

(9) Next, the Award will be presented to Mr. William PARIS, Colonel retired, by Mr. PHAM LIEU.

(10) We invite Mr. DAVID WISEMAN to come forward. The Award will be presented by Mr. NGUYEN NGOC BICH

(11) Mr. RICARDO WARNER, would you please step forward. The award will be presented by Rev. LY CONG THUAN.

(12) Finally, we invite Mr. GERARD KIRWIN. Mrs. HIEP LOWMAN will present the award to Mr. KIRWIN.

Ladies and Gentlemen :

The following U.S. Officials have been also awarded by The Families of Vietnamese Political Prisoners Association and are unable to be here tonight for receiving their awards :

+ Mr Peter Watson Director Forecast
Affairs Nat. Sec. Council, The White House

- Mr. ANDREW HART, Legislative Assistant to the Honorable FRANK WOLF of the House of Representatives.
- Mr. WILLIAM FLEMING, Director of the Orderly Departure Program, U.S. Embassy in Bangkok, Thailand.
- and Mr. ANDREW SEMMEL, Legislative Assistant to Senator LUGAR.

Thank you.

Thưa quý vị,

Dé chúc mừng vì vừa được giải thưởng, đồng thời cũng để chào mừng các cựu tù nhân chính trị có mặt tối nay, chúng tôi sẽ mở Champagne và cắt Bánh. Xin mời Cô MARYKAY CRANGLE và LESSIE HICKS, Anh cựu tù nhân chính trị vừa đến Mỹ lên để cắt Bánh HỘI NGỘ và mở rượu CHUC MUNG. Xin lưu ý tại mỗi Bánh đều có CHAMPAGNE và chúng ta đợi để mở Champagne cùng một lượt. Xin cảm ơn.

Ladies and Gentlemen :

To congratulate the Awards Winners as well as to welcome all of the former political prisoners who are here with us tonight, we are going to open the Champagne and to cut the Cake. We invite Ms MARYKAY CRANGLE and LESSIE HICKS, Mr. _____ a former political prisoner who has just come to this land of freedom, to step forward to cut the Welcoming Cake and to open the Congratulating Champagne. We have Champagne on every table and the Champagne will be open at the same time. Thank you.

(After the first cut, the Cake will be cut and served by the Harvest Moon Restaurant)

Dến đây, chúng tôi xin mời Chị KHUC MINH THO và toàn thể Ban Chấp Hành cùng như hội viên Hội Gia Dinh Tu Nhán Chính Trị Việt Nam lén dế chào tạm biệt quý vị.

And now, we invite Mrs. KHUC MINH THO and all of the Executive Board of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association to come forward to say "Good Bye" to you.

Kính thưa quý vị,

Thay mặt Hội Gia Dinh Tu Nhán Chính Trị Việt Nam, một lần nữa, xin đa tạ quý vị đã đến với chúng tôi đêm nay để ủng hộ tu nhân chính trị tại Việt Nam. Chúng tôi luôn luôn ghi nhớ sự tận tình giúp đỡ liên lục của quý vị để Hội chúng tôi có thể hoàn thành nhiệm vụ và các mục tiêu đã đề ra.

Vừa rồi, theo lời phát biểu của Chị KHUC MINH THO, các hoạt động của Hội Gia Dinh Tu Nhán Chính Trị Việt Nam sẽ hoãn tết và chay đút kể từ tháng Giêng năm 1992. Tuy nhiên, mặc dầu đã giải thể, nhưng vì còn có những vấn đề liên quan đến tu nhân chính trị trong tương lai, Chị THO đã xác định là luôn luôn sẵn sàng hỗ trợ và gop ý về mọi phuông diện khi Anh Em tu nhân chính trị và Tổng Hội cần đến.

Trước khi kết thúc, chúng tôi muốn nhắn cõi hôi nay thông báo đến các Anh Em cứu tú nhân chính trị biết là Dan Biểu FRANK WOLF thuộc Tiểu Bang Virginia, vừa để trình thêm một Nghị Quyết lên Quốc Hội ngày 26 tháng 7 năm 1991, tức là ngày hôm qua, để yêu cầu Chính Phủ Cộng Sản Việt Nam trả tự do cho tất cả tú nhân chính trị còn đang bị giam giữ tại Việt Nam và cho họ được rời Việt Nam định cư tại Mỹ hoặc các Quốc Gia tự do khác. Đó là một tin mừng cho chúng ta. Xin gửi đến quý vị lời chào tạm biệt, kính chúc quý vị vạn sự như ý và nhiều may mắn.

Ladies and Gentlemen :

On behalf of the Families of Vietnamese Political Prisoners

Association, once again, we would like to thank you so very much for joining us tonight in support of the political prisoners in Vietnam and we greatly appreciate your full and continued help in achievement of the goals and cause of our organization.

According to the statement of Mrs. KHUC MINH THO, the official activities of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association will be completed and ended in January 1992. However, due to the situation releted to the political prisoners in the future, she has emphasized that she will be always willing to provide advisory assistance and other necessary assistance to them and their organizations, such as the Federation of Associations of former political prisoners of Communists Vietnam, whenever the nedd arises.

Before closing, we would like to take this opportunity to inform you that, on July 26, 1991, just yesterday, Congressman FRANK WOLF submitted a concurrent resolution, calling on the Vietnamese Communist Government to release immedately all remaining political prisoners and to grant exit permission to them for resettlement in the United States or other countries. That is a very good new for us. Good-bye to all of you and wish you the best of luck. Please take care and have a good night.

/_____/

D I E N T I E N

CHƯƠNG TRÌNH BƯA CỘM "DÔNG TÂM VÀ HỘI NGÔ" CỦA HỘI
GIA-DINH TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM TỔ CHỨC NGÀY 27
THÁNG 7 NĂM 1991 TẠI NHÀ HÀNG HARVEST MOON LÚC 1900 GIỜ

KINH THƯA QUÝ VI :

Hội Gia Dinh Tù Nhân Chính Trị Việt Nam xin chào mừng
tất cả quý vị đã đến tham dự Bữa Cộm có ý nghĩa thật
đặc biệt và quan trọng hôm nay để ủng hộ tù nhân chính trị
tại Việt Nam.

Bữa Cộm năm nay chúng tôi cũng gọi là Bữa Cộm DÔNG TÂM VÀ
HỘI NGÔ vì, ngoài các đại diện các Hội Đoàn, có quan Truyền
Thống, Báo Chí, các vị khách, các thân hữu trong Cộng Đồng
Việt Nam, còn có sự hiện diện của một số Anh Em cùu tù nhân
chính trị đã đến phản ánh đất tự do này và định cư trên khắp
lành thô Hoa Kỳ.

Chúng tôi cũng nhân cõi hôi này chào mừng quý vị trong
Ban Chấp Hành và các Hội viên thuộc Tổng Hội Cùu Tù Nhân
Chính Trị Cộng Sản Việt Nam đến từ CANADA, từ các Tiểu Bang
TEXAS, CALIFORNIA và vùng Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn để chúng ta
sự DÔNG TÂM ủng hộ mục tiêu của Hội Gia Dinh Tù Nhân Chính
Trị Việt Nam.

Sau đây là những điểm chính yếu của Chương Trình tôi nay :

1. Lời Chào Mừng
2. Diễn Văn của Chí KHÚC MINH THÔ, Chủ Tịch Hội Gia Dinh
Tù Nhân Chính Trị Việt Nam
3. Giới thiệu các cùu Tù Nhân Chính Trị
4. Phản trao tặng của Linh Mục, Giám Đốc cõi quan USCC
5. Lời phát biểu của một vị khách thuộc Quốc Hội
6. Lời phát biểu của một vị khách thuộc Cộng Đồng Việt Nam
7. Dung Cộm và Phản Văn Nghê Đặc Biệt
8. Lời phát biểu của Anh HUYNH CÔNG ANH, Chủ Tịch Tổng Hội
cùu Tù Nhân Chính Trị Cộng Sản Việt Nam
9. Lời phát biểu của một vị khách thuộc Bộ Ngoại Giao
10. Phản Trao Tặng các Bang Đồng Tưởng Lê
11. Ăn Bánh HỘI NGÔ và mở Champagne chúc mừng
12. Chào chia tay và phản Bé Mac.

ANNUAL AWARDS ADDRESS

Delivered by Mrs. Khuc Minh Tho, President
The Families of Vietnamese Political Prisoners Association
At the "Unity and Reunion Dinner"

The Harvest Moon Restaurant - Falls Church, Virginia

July 27, 1991

Ladies and Gentlemen:

On behalf of the members of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association I would like to express my appreciation to you for having taken your time to attend tonight's dinner. Your presence is a token of your regard for our Association and your concern for the political prisoners of Vietnam.

As you know, ever since 1987, our Association has held an annual "Unity Dinner" in order to remind the public of the political prisoners in Vietnam and to unite our efforts in our struggle to set them free and help them leave Vietnam if they wish.

In the past two years, "Unity" has been renamed "Unity and Reunion" because of the participation of many former political prisoners who have been able to settle in the United States thanks to the Agreement of July 30, 1989 between the Hanoi regime and the United States government. This was the result of unrelenting efforts of negotiation by The Honorable Robert L. Funseth, former Senior Deputy Assistant Secretary of State and our united front through years of pursuit of this humanitarian issue. Thanks to the work of Mr. Funseth this agreement meant a jubilant rebirth to the political prisoners. It also brought great joy to all of us, including the Families of Vietnamese Political Prisoners Association.

I will never forget that historic Sunday morning of July 30, 1989 when I first received the electrifying message that Mrs. Marilyn Funseth relayed to me from her husband: he has just arrived in Bangkok from Hanoi where a few hours earlier he had reach agreement for the resettlement of the released prisoners. Five months later, on January 5, 1990 this dream became a reality, when I heard of the first plan of former political prisoners and their families landing in an airport in Thailand. I could hardly control myself. Tears of ecstatic joy streamed down my face. Fifteen years earlier, I had also wept when I heard of the fall of Saigon. Only then, they had been tears of sorrow and despair.

After April 30, 1975, what happened to hundreds of thousands of former military personnel, civil servants, cadres, artists, religious leaders, etc. in Vietnam, you all know. They were incarcerated in detention centers where they lived in intolerable conditions under constant mental harassment. Their families suffered separation and disgrace. Meanwhile, the outside world seemed to have completely forgotten those who had fought for our freedom.

In those gloomy and unfavorable circumstances we thought that the only people who would not refuse to take care of the prisoners were their own families. Therefore, in 1977 a group of women who shared common goals, joined together to found the Families of Vietnamese Political Prisoners Association.

Thus, even though acting alone and without the faintest hope, we were determined to write to the leaders of many countries of the world, especially to the United States Government and to the Congress in order to awaken their conscience on the issue of Vietnamese political prisoners. We urged them to enter into negotiations on the topic with the Hanoi regime. At the same time, we got in touch with international agencies promoting human rights, and we also knocked on the doors of the world media.

On the other hand, our members busily engaged themselves collecting accurate documents about the prisoners to prove that they were indeed being detained in certain "re-education camps" in Vietnam. The documentation was supplied by the prisoners' families.

We divided the prisoners into two categories. For those who were still in detention camps, we interceded with the State Department and the United States Congress so that the latter could put pressure on the Hanoi regime to release them. For the prisoners who had been released, whose families lived in the United States or abroad, we sent their dossiers to the ODP program in Thailand, requesting that they be speedily processed for departure to settle in the countries of their choice.

In 1978 a former colonel wrote to me from his detention camp. He said, "We understand that you are assuming heavy responsibilities well beyond your reach. Nevertheless, we urge you all to continue your good work, so that we, prisoners, may still have some flickering hope, some dim light to live by before we close our eyes, knowing that our families and friends will not fail us."

We should bear in mind that 1978 and 1979 was the two-year period in which the highest number of prisoners died because they overworked themselves without having enough to eat, caught diseases without the medicine to cure them, or committed suicide out of despair.

The prisoners' tragic plight prompted us to try harder. On my part, I took a second job from 1981 to 1985 to earn extra money to send back to the prisoners' families with which to buy them provisions and medicine, which, together with more information, helped keep up their energy and spirits.

Gradually we received the understanding and encouragement of many countries in the world, especially the United States. The news media began to expose to the public the plight of the prisoners in Vietnamese re-education camps. We must mention the excellent media coverage provided by newspapers such as the Washington Post, the New York times and other local and international newspapers, and T.V. networks such as ABC, CBS, CNN, VOA and BBC.

In 1987, the ABC 20/20 program put out a 60-minute interview with members of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association, emphasizing the goals and activities of the Association in order to apprise the world of the tragic plight of the prisoners in Vietnamese "re-education" centers and search for a solution to this humanitarian problem.

From the prisoners and their families we also derived a great deal of comfort and encouragement. The bulk of our correspondence increased every day, and so did our credibility. Letters were sent from "re-education" camps, Vietnam, refugee camps as well as from other parts of the world. I often had to stay up until the wee hours to read and answer letters, file dossiers and prepare lists of prisoners' names in order to request timely intervention for them in our meeting with the State Department and the Congress.

The public trust in our Association translated itself into a world-wide membership of over 10,000.

In 1982 the United States Government decided to glorify the veterans who had fought in Vietnam. A senior United States diplomat, Robert Funseth, was named to lead and direct the United States effort to bring about the release and resettlement of the Vietnamese political prisoners. In that same year, he had his first meeting with the representatives of Hanoi in Switzerland. In September 1984, the Honorable George Shultz, former Secretary of State, on behalf of President Reagan, stated at a hearing at the Capitol that the United States would receive all the political prisoners if Vietnam agreed to release them and allow them to leave the country. At the side of Mr. Shultz was Robert Funseth, the author and architect of this magnificent humanitarian initiative.

Since then, thanks to Robert Funseth, our Association ceased to "travel alone on a dark road." A trustworthy and courageous companion was by our side, and we could see a dim light at the end of the tunnel.

In 1985 we received about 5,000 dossiers, requesting our intervention on behalf of the prisoners. Meanwhile, thanks to the generosity of our members and benefactors, we were able to purchase a computer, a xerox machine and a typewriter. Whenever we took turns in working at the Association's office, we no longer had to answer letters and file documents by hand. We were able to computerize our office system

and the lists of prisoners to be sent to the State Department and all other related offices. Our work took less time and gained more efficiency.

In order to defray the rising costs of operation not only for the postage to send numerous letters and parcels to many places but also for receptions held for the purpose of lobbying, we organized cultural shows and sold posters, Christmas cards and ethnic foods at annual New Year's fairs. Our Association has been self-supported. We have not solicited any governmental or private subsidies.

In the subsequent years, the number of prisoners' dossiers we received increased three to four times compared to that of 1985. We were often overwhelmed by our workload for lack of sufficient manpower and financial resources, but we managed to overcome that difficulty, too.

In April 1987 we held a reception at the Capitol. Many United States Senators, Congressmen, representatives of various Vietnamese associations, and especially the prisoners' families attended, including Robert Funseth, representing the Department of State. The very next day, both Senator Edward Kennedy and Robert Dole, the Democratic and Republican leaders, adopted a joint Resolution No. 205, on May 1, 1987, and sent it to President Ronald Reagan, calling upon the Vietnamese Communist Government to release all political prisoners. At the same time, in the House of Representatives, Congressmen Stephen Solarz, Frank Wolf, Robert Dornan and thirty other fellow-congressmen presented a similar Resolution No. 212, on September 9, 1987. Thus, both Democratic and Republican parties together with both Houses of the United States Congress supported our Association's goals. At the same time, the unrelenting efforts to free the prisoners continued.

Subsequently, in September 1987, the Hanoi regime freed approximately 500 prisoners. Then, in 1988 another 2,000 prisoners, the highest number so far, were discharged.

In April 1988, we organized a second reception, also at the Capitol. Once again, the Senators and Congressmen, and Robert Funseth reiterated their support for our cause and promised to intervene strongly on behalf of prisoners still remaining in detention centers. On this occasion, we handed to Senator Rudy Boschwitz, Representatives Robert Dornan and Frank Wolf a list of approximately 3,000 prisoners who had just been released, and requested the legislators' help in obtaining for them permission from the Vietnamese government to emigrate.

Finally, on July 30, 1989, the day we all welcomed, the Honorable Robert Funseth, the United States Representative, signed the agreement with the Hanoi regime allowing tens of thousands of political prisoners to leave Vietnam with their families, for humanitarian reasons, to settle in the United States or other countries.

Mr. Funseth was the State Department official in charge of the Vietnamese political prisoners who had steadfastly fought for their freedom and right to emigrate in the past ten years. The agreement he succeeded in obtaining from the Hanoi regime enabled 8,981 former Vietnamese political prisoners and their families to settle in the United States in the fiscal year 1990 compared to the 3,000 prisoners who had settled in the United States in the 14-year period between the establishment of the ODP and September 30, 1989.

According to the present plan, at least another 20,000 prisoners and their families will arrive in the United States by the end of this year. Ten percent of that number will settle in the Washington area (Maryland, Washington, D.C. and Virginia).

Furthermore, the prisoners who had unfortunately died in Vietnam were also included in our campaign. In this connection, I can still visualize in my mind's eye those letters which moved us to tears.

Mrs. Do Thi — sent us a poignant letter coupled with her husband's dossier in which was found a final letter he had written to his mother, his wife and children that morning at 5 a.m. on August 25, 1985 before his execution in prison. He said in the letter, "I beseech you to get in touch with the Families of Vietnamese Political Prisoners Association for assistance in taking care of our family in my stead."

In another letter written in 1978, a Major, whose name will not be mentioned, told his wife before he took his own life in a detention center, "I am an unworthy husband and father who fails in his responsibilities and duties. Please contact the Families of Vietnamese Political Prisoners Association so they can help you and our children on my behalf."

We will never forget those last words of pathetic entreaty. Indeed, with patient efforts, we lobbied the Congress and the State Department for two years. Finally, the deceased prisoners' issue was presented in a hearing in the House of Representatives on June 21, 1990. Representative Stephen Solarz introduced his motion which was adopted by the House, entitling families of deceased prisoners to all the privileges of the ODP program enjoyed by living prisoners. Sometime after the House hearing, the State Department officially agreed to allow the prisoners' widows and children to come and settle in the United States.

With regard to the military personnel who committed suicide on April 30, 1975, their families are also granted admission to the United States.

Thus, to some extent, we helped to realize the deceased soldiers' desire to see that human rights be restored to their families and a better future be in store for them.

We also requested the State Department to approve for emigration the dossiers of those prisoners who had served a 2½ year prison term and those who had served prison terms of more than one year, if the latter had had previous training in the United States. Our petition has met with sympathetic consideration.

Respecting the former prisoners who had spent long prison terms, we made every effort to request permission for their speedy emigration. we have just been informed that the Hanoi regime agreed to grant them priority in the emigration processing. Eighty percent of the 5,000 former prisoners whose names appeared on List No. 1 presented by the Honorable Robert Funseth to the Vietnamese authorities in Hanoi in July, 1988 have received exit permits and notices that their names are now on the H.O. List No. 10, and interviews for departure have already begun this month of July.

Finally, following the statement made in October 1990, at the United Nations by Mr. Nguyen Co Thach, the foreign minister of the communist government of Vietnam, promising to release all remaining prisoners in Vietnam, we lobbied the Senate to adopt Resolution No. 51 demanding the Hanoi regime to keep their promise on the occasion of the past New Year. This resolution was introduced on February 6, 1991 by Senators Kennedy, Dole, Lugar, McCain, Simpson, Simmon, and Packwood.

Ladies and Gentlemen:

I have just presented the major events , activities and achievements of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association for the past fourteen years.

Approximately eighty percent of our objectives have been met. We hope to achieve the remaining twenty percent by the end of 1991. Thus, we have fulfilled our responsibilities so far.

What is most encouraging to us is the recent creation of the Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communist Vietnam by former prisoners themselves. The Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communist Vietnam is an active and growing organization whose leaders are actually here among us, whom I will introduce to you later.

The Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communist Vietnam currently has 18 chapters. Nobody is in a better position than the former prisoners themselves to understand the predicament of their fellow prisoners in order to directly fight for, protect and assist those who are still in detention as well as those who have recently migrated to the United States.

As I have stated, our Association has achieved its goals so far. Therefore, after our conference with the leaders of the Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communist Vietnam, and on behalf of the members of the Families of Vietnamese Political Prisoners Association, I would like to officially declare that the Families of Vietnamese Political Prisoners Association will conclude its activities in January, 1992.

After that date, the members of the Association and myself will be happy to assist and advise the Federation of Associations of Former Political Prisoners of Communist Vietnam as the need arises.

Now, at this special gathering, we would like to express our heartfelt gratitude to the Senators, Congressmen and their Assistants in the United States Congress, and the officials in the White House and the State Department for their invaluable assistance and dynamic support. We would especially like to thank the Honorable Robert Funseth and his wife, Marilyn, for their warm sympathy and continued encouragement which helped us reach our goals.

We would also like to thank the many associations, media agencies, businesses and printing establishments, the benefactors, and Arlington County in particular, for having provided us with the most solicitous support throughout the past fourteen years since the difficult beginning of our task.

I would like to address myself now to the former political prisoners who are present at this unity and reunion dinner.

Dear friends:

The following are our most genuine thoughts for you. "Parting is always full of sorrow, even if it is done of our own free will."

We hope you are not affected by the temporary hardship you encounter in your new life. You have, indeed, bravely overcome worse moments of adversity, disgrace and suffering in detention in order to survive to this date. We urge you to use the same spirit to rise above the last trials you may find here.

We wish you success and happiness. May the great family of former political prisoners ever increase in size.

To quote the Honorable Robert Funseth, "As we go from this celebration dinner, let us also not forget the heartfelt plea and sorrow of the Vietnamese daughter and all Vietnamese daughters: who wrote me:

"Children without their fathers are just like a house without a roof."

And let us all remember that a father without his daughter or without his son is also like a house without a roof.

Her sorrow and our sorrow will continue as long as she is separated from her father and as long as there are persons in Vietnam like her father still imprisoned in re-education centers or persons in Vietnam who have been released from detention but still have not received exit permits allowing them to emigrate." **End quote.**

May we fondly remember those words of wisdom spoken by the Honorable Robert Funseth and dedicate our lives to the reunion of family and loved ones.

Before closing, I would like to invite you all to observe with me a moment of silence to pray for the American and Vietnamese fighters who sacrificed their lives for the sake of freedom. May they rest in peace forever.

Khuc Minh Tho

Farewell Address
Delivered by Mrs. Khuc Minh Tho
President, The Families of VN Political Prisoners' Association
At the "Unity & Reunion" Dinner, July 27, 1991
Harvest Moon Restaurant, Falls Church, Virginia

Ladies and Gentlemen,

On behalf of the members of the Families of VN Political Prisoners' Association I would like to express my appreciation to you for having taken your time to attend tonight's dinner. Your presence is a token of your regard for our Association and your concern for the political prisoners of Vietnam.

As you know, ever since 1987, our Association has held an annual "Unity Dinner" in order to remind the public of the political prisoners in VN and to unite our efforts in our struggle to set them free and help them leave Vietnam if they wish.

In the past two years, "Unity" has been renamed "Unity and Reunion" because of the participation of many former political prisoners who have been able to settle in the U.S. thanks to the Agreement of July 30, 1989 between the Hanoi regime and the U.S. government. This was the result of unrelenting efforts of negotiation by Mr. Robert L. Funseth, former ^{new} Deputy Assistant Secretary of State, and our united front through years of pursuit of this humanitarian issue.

This agreement meant a jubilant rebirth to the political prisoners. It also brought great joy to all of us, including the FVNPPA.

I can still recall that moment, on January 5, 1990, when I heard of the first plane of former political prisoners and their families landing in an airport in Thailand. I could hardly control myself. Tears of ecstatic joy streamed down my face. Fifteen years earlier, I had also wept when I had heard of the fall of Saigon. Only then, they had been tears of sorrow and despair.

After April 30, 1975, what happened to hundreds of thousands of former military personnel, civil servants, cadres, artists, religious leaders, etc... in VN, you all know. They were incarcerated in detention centers where they lived in intolerable conditions under constant mental harassment. Their families suffered separation and disgrace. Meanwhile, the outside world seemed to have completely forgotten those who had fought for our freedom.

In those gloomy and unfavorable circumstances we thought that the only people who would not refuse to take care of the prisoners were their own families. Therefore, in 1977 a group of women who shared common goals, joined together to found the Families of VN Political Prisoners' Association.

Thus, even though acting alone and without the faintest hope, we were determined to write to the leaders of many countries of the world, especially to the U.S. Government and to the Congress in order to awaken their conscience on the issue of Vietnamese political prisoners. We urged them to enter into negotiations on the topic with the Hanoi regime. At the same time, we got in touch with international agencies promoting human rights, and we also knocked on the doors of the world media.

On the other hand, our members busily engaged themselves collecting accurate documents about the prisoners to prove that they were indeed being detained in certain "re-education camps" in Vietnam. The documentation was supplied by the prisoners' families.

We divided the prisoners into two categories. For those who were still in detention camps, we interceded with the State Department and the U.S. Congress so that the latter put pressure on the Hanoi regime to release them. For the prisoners who had been released, whose families live in the U.S. or abroad, we sent their dossiers to the ODP program in Thailand, requesting that they be speedily processed for departure to settle in the countries of their choice.

In 1978 a former colonel wrote to me from his detention camp. He said, "We understand that you are assuming heavy responsibilities well beyond your reach. Nevertheless, we urge you all to continue your good work, so that we, prisoners, may still have some flickering hope, some dim light to live by before we close our eyes, knowing that our families and friends will not fail us."

We should bear in mind that 1978 and 1979 was the two-year period in which the most prisoners died because they overworked themselves without having enough to eat, caught diseases without the medicine to cure them, or committed suicide out of despair.

The prisoners' tragic plight prompted us to try harder. For my part, I took a second job from 1981 to 1985 to earn extra money to send back to the prisoners' families with which to buy them provisions and medicine, which, together with more information, helped keep up their energy and spirits.

Gradually we received the understanding and encouragement of many countries in the world, especially the U.S.. The news media began to expose to the public the plight of the prisoners in Vietnamese re-education camps. We must here mention newspapers such as the Washington Post, the New York Times and other local and international newspapers, and T.V. networks such as ABC, CBS, CNN, VOA and BBC.

In 1987 the 20/20 program put out a 60-minute interview with members of the FVMPPA, emphasizing the goals and activities of the Association in order to apprise the world of the tragic plight of the prisoners in Vietnamese "re-education" centers and search for a solution to this humanitarian problem.

From the prisoners and their families we also derived a great deal of comfort and encouragement. The bulk of our correspondence increased every day, and so did our creditability. Letters were sent from "re-education" camps, Vietnam, refugee camps as well as from other parts of the world. I often had to stay up until the wee hours to read and answer letters, file dossiers and prepare lists of prisoners' names in order to request timely intervention for them in our meeting with the State Department and the Congress.

The public trust in our Association translated itself into a world-wide membership of over 10,000.

In 1982 the U.S. Government decided to glorify the veterans who had fought in Vietnam. A high-ranking official was appointed to be in charge of the VN political prisoners. In September 1984, Mr. George Schulz, former State Department Secretary, stated at a hearing at the Capitol that the U.S. would receive all the political prisoners if Vietnam agreed to release them and allow them to leave the country. President Reagan also pledged to carry out that promise.

Since then, our Association ceased to "travel alone on a dark road." A powerful companion was by our side, and we could see a dim light at the end of the tunnel.

In 1985 we received about 5,000 dossiers requesting our intervention in behalf of the prisoners. Meanwhile, thanks to the generosity of our members and benefactors, we were able to purchase a computer, a xerox machine, and a typewriter. Whenever we took turns in working at the Association's office, we no longer had to answer letters and file documents by hand. We were able to computerize our office system and the lists of prisoners to be sent to the State Department and all other related offices. Our work took less time and gained more efficiency.

In order to defray the rising costs of operation not only for the postage to send numerous letters and parcels to many places but also for receptions held for the purpose of lobbying, we organized cultural shows and sold posters, Christmas cards and ethnic foods at annual New Year's fairs. Our Association has been self-supported. We have not solicited any governmental or private subsidies.

In the subsequent years, the number of prisoners's dossiers we received increased three to four times compared to that of 1985. We were often overwhelmed by our work load for lack of sufficient man power and financial resources, but we managed to overcome that difficulty, too.

In April 1987 we held a reception at the Capitol. Many U.S. senators, congressmen, representatives of various Vietnamese associations, and especially the prisoners' families attended. The very next day, both Senators Edward Kennedy and Robert Dole, the Democratic and Republican leaders, adopted a joint Resolution No. 205, on May 1, 1987, and sent it to President Ronald Reagan, calling upon the Vietnamese Communist Government to release all political prisoners. At the same time, in the House of Representatives, Congressmen Stephen Solarz, Frank Wolf, Robert Dornan and thirty other fellow-congressmen presented a similar Resolution No. 212, on September 9, 1987. Thus, both Democratic and Republican parties together with both houses of the U.S. Congress supported our Association's goal.

As a result, in September 1987, the Hanoi regime freed approximately 500 prisoners. Then, in 1988 another 2,000 prisoners, the highest number so far, were discharged.

In April 1988 we organized a second reception, also at the Capitol. Once again, the senators and congressmen reiterated their support for our cause and promised to intervene strongly in behalf of prisoners still remaining in detention centers. On this occasion, we handed to Senator Rudy Boschwitz, Representatives Robert Dornan and Frank Wolf a list of approximately 3,000 prisoners who had just been released, and requested the legislators' help in obtaining for them permission from the Vietnamese government to emigrate.

Finally, on July 30, 1989, the day we all welcomed, Mr. Robert Funseth, the U.S. Representative, signed the agreement with the Hanoi regime allowing tens of thousands of political prisoners to leave Vietnam with their families, for humanitarian reasons, to settle in the U.S. or other countries.

Mr. Funseth was the official in charge of the VN political prisoners who had steadfastly fought for them in the past eight years. This agreement enabled 8,981 former VN political prisoners and their families to settle in the U.S. in the fiscal year 1990 compared to the 3,000 prisoners who had settled in the U.S. in the 14-year period between the establishment of the ODP and September 30, 1989.

According to the present plan, at least another 20,000 prisoners and their families will arrive in the U.S. by the end of this year. Ten percent of that number will settle in the Washington area. (MD, DC and VA)

Furthermore, the prisoners who had unfortunately died in VN were also included in our campaign. In this connection, I can still visualize in my mind's eye those letters which moved us to tears.

Mrs. Do Thi --- sent us a poignant letter coupled with her husband's dossier in which was found a farewell letter he had written to his mother and his wife and children that morning at 5 AM on August 25, 1985 before his execution in prison. He said in the letter, "I beseech you to get in touch with the FVNPPA for assistance in taking care of our family in my stead."

In another letter written in 1978, a ~~lieutenant-colonel~~^{Major}, whose name will not be mentioned here, told his wife before he took his own life in a detention center, "I am an unworthy husband and father who fails in his responsibilities and duties. Please contact the FVNPPA so they can help you and our children in my behalf."

We will never forget those last words of pathetic entreaty. Indeed, with patient efforts, we lobbied the Congress and the State Department for two years. Finally, the deceased prisoners' issue was presented in a hearing in the House of Representatives on June 21, 1990. Representative Stephen Solarz introduced his motion which was adopted by the House, entitling families of deceased prisoners to all the privileges of the ODP program enjoyed by living prisoners. Some time after the House hearing, the State Department officially agreed to allow the prisoners' widows and children to come and settle in the U.S.

With regard to the military personnel who committed suicide on April 30, 1975, their families are also granted immigrant status in the U.S.

Thus, to some extent, we helped to realize the deceased soldiers' desire to see that human rights be restored to their families and a better future be in store for them.

We also requested the State Department to approve for emigration the dossiers of those prisoners who had served a 2 1/2 year prison term and those who had served prison terms of more-than one-year if the latter had had previous training in the U.S.. Our petition has met with sympathetic consideration.

Respecting the former prisoners who had spent long prison terms, we made every effort to request permission for their speedy emigration. We have just been informed that the Hanoi regime agreed to grant them priority in the emigration processing. Eighty percent of the 5,000 former prisoners whose names appeared on List No. 1 presented by Mr. Robert Funseth received exit permits and notices that their names are now on the H.O. List No. 10, and interviews for departure have already begun this month of July.

Finally, following the statement made in October 1990, at the United Nations by Mr. Nguyen Co Thach, the foreign minister of the communist government of Vietnam, promising to release all remaining prisoners in VN, we lobbied the Senate to adopt Resolution No. 51 demanding the Hanoi regime to keep their promise on the occasion of the past New Year. This resolution was introduced on February 6, 1991 by Senators Kennedy, Dole, Lugar, McCain, Simpson, Simmon, and Packwood.

Ladies and Gentlemen,

I have just presented the major events in the activities and achievements of the FVNPPA in the past fourteen years.

Approximately eighty percent of our objectives have been met. We hope to achieve the remaining twenty percent by the end of 1991. Thus, we have fulfilled our responsibilities so far.

~~Federation of Asn.~~ What is most encouraging to us is the recent creation of the ~~Former~~ Vietnamese Political Prisoners' Association by former prisoners themselves. The ~~Former~~ VNPPA is an active and growing organization whose leaders are actually here among us whom I will later introduce to you.

The ~~Former~~ VNPPA has 18 chapters presently. Nobody is in a better position than the former prisoners themselves to understand the predicament of their fellow-prisoners in order to directly fight for, protect and assist those who are still in detention as well as those who have recently migrated to the U.S.

As I have stated, our Association has achieved its goals so far. ~~Federation~~ Therefore, after our conference with the leaders of the ~~Former~~ VNPPA, and on behalf of the members of the FVNPPA, I would like to officially declare that the FVNPPA will end its activities on January 12, 1992.

After that date, the members of the Association and myself will be happy to assist and advise the ~~Former~~ VNPPA as the need arises.

Now, at this special gathering, we would like to express our heartfelt gratitude to the senators, congressmen and their assistants in the U.S. Congress, and the officials in the White House and the State Department for their invaluable assistance and dynamic support. We would especially like to thank Mr. and Mrs. Robert Funseth for their warm sympathy and continued encouragement which helped us reach our goals.

We would also like to thank the many associations, media agencies, business and printing establishments, the benefactors, and Arlington County in particular, for having provided us with the most solicitous support throughout the past fourteen years since the difficult beginning of our task.

I would like to address myself now to the former political prisoners who are present at this farewell dinner.

Dear friends,

The following are our most genuine thoughts for you. "Parting, is always full of sorrow, even if it is done of our own free will."

We hope you are not affected by the temporary hardship you encounter in your new life. You have, indeed, bravely overcome worse moments of adversity, disgrace and suffering in detention in order to survive to this date. We urge you to use the same spirit to rise above the last trials you may find here.

We wish you success and happiness. May the great family of former political prisoners ever increase in size.

Before closing, I would like to invite you all to observe with me a moment of silence to pray for the American and Vietnamese fighters who sacrificed their lives for the sake of freedom. May they rest in peace forever.

Khuc Minh The

Hội Gia Đinh Tự Nhâm Chính Trị Việt Nam

Điển Võ Văn Bé Chu Tích

tai

Bữa cỗm "Đông-Tâm và Hội Ngõ"

Nhà hàng Harvest Moon

Ngày 27/7/91

kiết kheo quý' Cx,

kiết kheo quý' Vt,

Hội GĐTNCTVN, tôi
They met toàn thể hội viên

xin chân thành cảm ơn quý vị quan khách - Sư huynh đệ
đồng bào mà quý vị hôm nay đã nói lên lòng
vui ái mến người dành cho Hội, qua việc đóng góp
tài chính cũng như thi-gi-qui' bài mà quý vị

như quý vị đã biết, hàng năm, kể từ 1988,

Hội GĐTNCTVN đã tổ chức bữa cỗm "Đông-Tâm" với sự
tham dự của các giài chép Hán-phiáp và Lập-phiáp
Hoa-ký để vân-dong, trao đổi tự-do và cho
phiáp tu-vân và giài-tríu, định-cử tại may hoa
học các méc khác - Bữa cỗm "Đông-Tâm" cũng
là dịp Hội truyền thống các giài chép Mỹ đã có công
giúp đỡ Hội -

Hôm nay là ngày kỷ-niệm 2 năm

thoả hiệp địnhley giữa Chính-phủ Hoa-ký do Ông Robert
L. Funes và đại-diễn, và nhà cầm quyền Cộng-Sản Hồi-Nhô;
còn kết cho phép tu-vân chính-trị với Việt-Nam

cũng giá-trị doanh-tu với thán-vân định-cử

các quan-già tu-do trên thi-gi-qui'

Ngày 27 tháng 7, năm 1989 đã đánh dấu một (2)

buổi tiệc dài trêu cợn mừng thành lập thành công
tháng 7/1989 Lào và thành lập
cho Hội GDTNCT VN.

Tôi vẫn nhớ rõ ngày 5 tháng Giêng 1990, kỉ niệm khung
mây bay đầu tiên của em từ khán đài khai mạc
thân khán rời Việt Nam và đón khung sash khai mạc
Thái Lan, tôi đã không cầm được nước mắt và vui mừng khôn
để tuôn theo dòng nước mắt vui mừng khôn
kiết tại Đô lai Lai Phat khu năm 1975.
Làm từi tại Saigon kinh thành năm 1975.
Hồi tưởng lại 14 năm qua bao giờ cũng nhớ
nhàm chí em đã ngoại lai với nhau để tháng 7/1975
sau kỉ niệm Nam Việt Nam đã bị chế độ cộng sản
không từ từ ngã 30 tháng 4, 1975 thi hành trào lưu
quân khán, công khán, cầu bộ, nghĩa sĩ, tôn giáo,
tang phái Việt Nam Cộng-hà phải bị gián bức, đưa đi tập
trung sau đó tu-Nam Bắc-Hồ và già đình họ và
cùng tuột vong, Sông dài từ khán, khung bao giờ bao
cô ngoại và đặc yểm hổn loạn toan lảng quen họ,
gái, bèn ngoại hán khán năm hổ sinh tình mang
những người đã khán năm hổ sinh tình mang
chiến đấu để bảo vệ lý tưởng tự do
chiến đấu để bảo vệ lý tưởng tự do
bất lợi và đòn tai áy

Thứ nhất là em có vở con hổ, thân khán
chung với người em là những người dùng khét
nổi tiếng của họ, là con hổ cho nên khán em
cô khán trước típ là con hổ cho tên "Hội Gia đình Tự Nhau
chung tôi đã đặt cho hổ cái tên "Hội Gia đình Tự Nhau
Chung Trí Việt Nam."

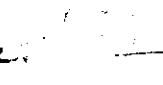
Mặc dù đơn-độc, mặt dù chưa có một ^③ trại hy-vọng nào, chúng tôi đã maulh day gửi thư cho các vị nguyên-thứ các quốc-gia trên thế-giới và đặc biệt cho Chínhs-quyền và Quốc-hội Hoa-kỳ, hàn-danh đồng lưỡng-tâm họ để họ áp lực với cộng-sản Hà-Nội đòi hỏi trả tự-do cho tù-nhân Chínhs-thủ Việt-Nam. Chúng tôi còn liên-lạc với các co-quan quốc-tế bao-vé nhân-quyền và gửi ưa-tâc các co-quan ngon-leo khắp nỗi.

Một khái, các hoi-vien chúng-tôi rất nỗi
khu-thập tất-cứ-có tài-liên chínhs-xác và nỗi
tù-nhân để lâm-bang chúng là họ đang bị gián
cân tại các trại-học tập ^{co-vi} Vietnam. Khiêm tài-liên
nay do các pha-tinh tù-nhân ^{co-vi} cung-cấp -

Danh-sách các tù-nhân đang bị gián-đò
điều-Hội-tích-thân can thiệp với Bộ-Ngoại-Giao hoặc Quốc
Hội Hoa-kỳ lâm-áp bức với chínhs-quyền Cộng-Sản đối
trai-tự-do, lâm ^{Đanh} sách các tù-nhân để điều-Hội
nhưng chưa điều-phép ^{rsi} Vietnam để di-trúc-ti
"vì già-dinh tại Hoa-kỳ" (ODP) tại Thái-Lan để
"Chinh-Truels Re-Dir" (Trat-Tu) cho phép họ ra-ti-
yêu-cứu-cấp-bach lâm ^{thu-tuc} cho phép họ ra-ti-

Năm 1978, một ^{an} lời-đại-tá viết cho tôi-tu-
một trại-học tập, nói-rằng, "Tất-cả các tù-nhân
đều thấy Hội-6DTNCTVN là đam-nhân nết-trong-trach
nặng-nề, ngoài-tâm-tay của Hội, nhưng xin-cá
hội-vien lõi-giảng-stim-cung để cho các tù-nhân
còn có một chút-gi-đo hy-vọng, còn nhìn-thấy

(4) một tia sét nào trượt khi nhảm mèt, đi bộ
rắng vỡ con, bay bẽ không ai quên họ."
Cũng nên nhắc lại, năm 1978 và 1979 là
2 năm tǔ-nhân chết vì tên lửa không tên
đó, bệnh hoạn không thuốc chữa, hay tự-tử tại các
trại học-tập.

Thứu-trạng và nói tuyệt-vọng của các tǔ-nhân
lại cũng thời-thức chung tôi có gắng nêu-lên.
Riêng cá' nhán tôi đã làm thêm mèt viế
hết hai từ năm 1981 đến 1985 để tiên thêm tiên
gửi-biển các già-dinh tǔ-nhân đi thêm mèt
và đưa tin tức để bối-bối sinh-luoc. và
hỗ-trợ tinh-thân các tǔ-nhân.

Rồi dần dần, chung tôi đã nhận được mèt
thông-cam và sự khích-lí của các mèt trên thế-giới
và Chính-phủ Hoa-ky - Các cơ-quan ngôn-luân như
báo Washington Post, các đài truyền hình ABC, CBS,
CNN, VOA đã bắt đầu đưa ròi-dì tǔ-nhân chính
tại Việt-Nam bị giam-cán tại các trại học-tập ra phơi-bay
trước dư-luân quân chung -

Năm 1985, tại 20/20 đã chiếu mèt các
phóng-ván dài 60 phút về mèt-đích và hoạt-động
của Hội GDTNCTVN để cho thế-giới biết đến thêm cảnh
của các tǔ-nhân ngõ hẻm tím mèt giài pháo giáp
đỗ ho -

Về-phía các tǔ-nhân và già-dinh họ, Hội
cũng đã mèt yêng-ri và khuyết-khích rất nêu-lên khen
tiếp-nhận từ-tử của họ gửi-đến Hội cũng ngày

càng già tăng, chúng to' Hồi đà điểu nhàn trác'nh. (5)
lần khe tài đà thíc' tên 12 gi' kluya hoặc 1, 2
gi' sang vào cuối tuần đà' đoc và tr' lèi-thu
tù' cho từ' nhau và già-đinh họ nhung lue' cùn.
Niên tin từ'ng' của m'ng' người vad Hồi
vì đic' thi' k'k' qua con số' hoi' - k'k' già-tăng
trên 10,000 người trên thế' giới.

trên 10,000 người. Trên thế giới, Hoa-Kỳ quyết định
Đến năm 1982, Chính phủ Hoa-Kỳ quyết định
về vũ khí đánh cá của chiến binh Mỹ đã chiến đấu
về Việt Nam, và để ai ném bom nhanh nhất có cấp these
Bộ Ngoại giao đặc trách là cho tên nhanh chiến binh
Vì Việt Nam. Cố Ngoại trưởng George Schultz, tại một
cuộc điều tra tại Quốc Hội Hoa-Kỳ vào tháng 9/1984
đã tuyên bố Hoa-Kỳ sẵn sàng nhanh chóng trả thù
chiến tranh Việt Nam chiến tranh tự do và cho phép họ
chiến tranh. + 100% quyết định.

chính - tri - nhì
ra đí' doan - tu' Või - già - đình.
Vậy là tu' nay Hs! GDTNCTVN đã không cùn
+ hành - tần đón đón mua mà có cả một hàn - thán
vì đã tiếp tay - 1985 Hs! đã nhận khoảng 5,000 hés
lít. Việt Nam. Cũng một

Hoa-kỳ và các Q-quan liên hệ khác đã có chủ ý tổ chức
còn chiếc con thuyền nhân chứng việc trả tự-do cho
các tù nhân.

Và để đánh mồi chi tiêu, tôi kén nhẹ tem
dán thư và hố-số gửi đi khắp nơi: tên thi
jiji, nhất là về Việt-Nam, cũng như tôi chưa có
buổi tiếp tân của Hồi, hối-mèn chúng tôi mồi
về tên báu trân auls và thư ở tại các
chợ Tết và to-chúc nhiều buổi văn-angled và
để tiệc để kiếm thêm tài-chánh.

Vào những năm kế tiếp, mồi tôi hố-số nhận
được gida Fong từ 3 đến 4 lần, so với năm 1985.
Tình trạng k' đóng và trân ngập thường xảy ra
Hồi không để nhân lực và tài lực làm trách-
Đến tháng 4, 1987, Hồi đã trả-chuê nốt
buổi tiếp-tân tại trại Quán-Hồi Hoa-kỳ và
gửi thành dù của nhiều Thủ-ng-Phi-Si, Dân-biên
Quán-Hồi Hoa-kỳ cũng đã diễn các hối-mèn Vietnam,
và nhất là tên nhau các tù nhân. Tại buổi tiếp-
tân này, Hồi đã di-angled với Quán-Hồi Hoa-kỳ
nhà nguyệt, đối-Christians-phi Vietnam và tự-do
cho tất cả các tù nhân Christians-tu Vietnam -
Ngay ngày hôm sau, có hai Thủ-ng-Phi-Si Edward
Kennedy và Robert Dole, đối-Christians-phi
Losing-hoa đã cũng ra chung Nghị Quyết số 205
ngày 1, tháng 5, 1987, cử Tổng Thống Ronald Reagan, đối-Christians-phi
công-sản Vietnam phải trả tự-do cho tất cả tù-
nhân Christians-in Vietnam. Đồng thời, tại Hà-Việt,
các Dân-biên Stephen Solarz, Frank Wolf và

Robert Duran đã sống 30 năm - Dân - chủ, đồng bằng, trai
nữ, hàn lâm, nghệ sĩ, tu sĩ, mang số ES 12345. Ngày 19/9/1987,
cô yết lâp ca² 2 tháng Công hoà xã Dân - chủ, công
bằng viễn quan - Hồi - Hồi - Kỳ - trai - mực - trâu
của HCN, G.T.N.C.T.V.N.

Kết quả là, cho đến tháng 9 năm 1987, công
sản Việt Nam đã thả gần 500 tôm khâm - Kế'ki', và
tháng 2, 1988, gần 2000 tôm khâm nái được thả
tại đây, với con số cao nhất trong
tháng 10, 1988 là 1000 tôm khâm nái.

lao thuong + !
tiếp tan thu' nhan' cung hei' tri - so' - Quy' - hoi' tra - kui'
vết m' tham du' cu' u'it' so' - Thu'ng-Ngh' - in' n' Dân-hoa'
c'c' v'c' n'g' da' l'en t'ing' ung' k'c' v'c' h'k' k' can
h'k'p' wa'ng' we' ch'c' s'c' t'c' kh'm' c'c' b'c' g'iam g'ia'
Trang' dip' n'g' H'k' da' tao' tan' fay' c'c' Thu'ng-Ngh' -
Bosch'witz' v'c' D'au - k'iu' Stephan' Solarz'
Rudy' Wolf' v'c' Robert' Dornan' d'au'c' sa'c' g'au' 3000
Frank' v'c' Vietnam' v'c' b'c' g'iam' t'c' c'c' t'c'
tu' - kh'au' ch'c' h'k' t'c'

hoc
tao

Vă vă 30 tháng 7, 1989, vă vă vă
đòu là vă vă vă

۱۰۰

Vào cuối năm 1941, bà có
trở về Nga sau một gia đình tên Trịnh và bà qua
hết thời kỳ.

Vào cuối năm 1990, đã có l'Institut - trung tâm

chimbs. to Vietnam using the great war in
the same period.

tù-whān chūngh-tu. Viết Nam cung với pia tinh, tên tinh-
tai) hoa-ky. Vâ san cung, cho tên mèo năm 1995, chūngh-phu

Nhà nước đã chuẩn bị cho phép Việt Nam và Campuchia sang Mỹ đánh cá.

nhà đồng Hồi là mìn
Bà Đỗ Thị Giúp đỡ phu một thời gian
trong đó có kinh hàn

chung ^h _u bie' the us! wing right crossing
so over showing ^h _u bie' the us! wing right crossing

viết cho bà
và
tên
ta viết, "Em
hàng
lên
hàng
khác
vết
vào
năm
1978,
và
tên
ta
vết,
thay
anh."

cc Anh là người chia sẻ kinh^{kiếng} đồng^{đồng},
trách nhiệm^{trách nhiệm} kinh^{kiếng} đồng^{đồng},
nhé^{nhé} là^{nhé} kinh^{kiếng} đồng^{đồng} của^{của} anh^{anh}.

10
Sau cùng, qua lối thuyền bắc tại Liên-kiếp-Quốc, vào
tháng 10, 1990 mà Ông Nguyễn Cô-Thach, Ngoại-trưởng
Việt-Nam đưa ra trả tự do cho tất cả các tù-nhân
còn bị giam giữ tại Việt-Nam, Hội đồng Quốc-việt
Thống-viên Hoa-Kỳ ra viết Quyết-ughi-vết-chính-quyết
công-sứ Việt-Nam trả tự do cho tất cả các tù-nhân
chính-tù! còn bị giam giữ tại Việt-Nam nhân dịp Tết
và qua đó các Thủ-ughi-si Kennedy, Dole, Lugar,
McCain, Simpson, Simon và Patwood để trình ngay

6 tháng 2/1992
Thưa quý vị quan khách,
Tôi vừa trình bày những điều chính hoạt động
và thành quả của Hội GDTNCT VN sau 14 năm.
Mục tiêu của Hội đề ra nay có thể nói là
đạt được khoảng 80% - Tỷ lệ 20% còn lại, chúng
sẽ hy vọng sẽ hoàn thành vào cuối năm 1991.
Về thế', nhiệm vụ của Hội GDTNCT VN là sau
điều toàn.
Một điều đáng khích lệ cho Hội chúng tôi là
sự thành lập ~~giao~~ ^{đóng} Tỉnh Chi nhánh Gia Lai
Việt Nam do chính các cựu tù nhân dân tộc.

Vietnam
một số các anh lão das Tô Hồi đang có
một giòi chung ta lão này. Xin hỏi: có anh
đang lão để mồi người đây bết?
Tô Hồi này đã có trên 14 khe lão. Các
còn lại vẫn mồi chung là những người lão rõ lão ai

11

hết hoàn cảnh mà đồng đội để tiếp tục tranh đấu, benh níc và giáp đỡ nhau từ nhau mà bị gián cảm cũng như những người đã qua đời Hoa-ký và cái quê-gia tự-do khác.

Như chúng tôi mà nói trinh bát cũng qui' vi', những vú mà Hội GDTNCTVN đã tan rã, và sau kia đã thay luân với qui' n' lão lão TS Nguyễn Hồi CTNCTCSVN, tôi xin thay mặt toàn thể hội viên Hội GDTNCTVN long trọng tuyên bố sẽ chính thức chấm dứt hoạt động của Hội kể từ ngày 12 tháng 1, 1992.

Tuy nhiên, có nhau tôi vẫn sẵn sàng hỗ-tu, và có vẫn về mời phuơng diện kia Tông Hội cản đấu.

Và trong dịp gặp gỡ đặc biệt này, toàn thể hội viên và có nhau tôi xin bát từ long tri ân chán thành mà Hội GDTNCTVN đã rời sự giúp đỡ quý báu và hỗ-trợ đặc biệt mà quý n' nghệ-si', dân-biên và các n' phu-tá trong Quốc-hội Hoa-ký, các phu-tá elise Tòa Bisch-đốc, Bộ Ngoại-giao và riêng ông bà Robert Funseth đã dẫu cho chúng tôi những cảm tình nồng hậu và khuyến khích liên-tục để chúng tôi hoàn thành nhiệm vụ.

Chúng tôi cũng xin cảm ơn các Hội đoàn, các quan-trienn-thieng, bàs eli', các sès-thu-ông-mai, án lốt, các hội-viên và các vi-mauh-thu-ông-quan, thân hữu, và ^{nhất là} ~~Quân-Army~~ các lão-lão sot-sang, tích cực ủng hộ-tu, và đã luôn luôn đỡ đỡ Hội GDTNCTVN trong suốt thời gian 14 năm qua từ những ngày đầu đây kia khai đấu này.

(12)

Và đây, các anh chị em họ!-vì chúng tôi xin
kiêu chào tạm biệt quý vị -

kiêu chúc quý vị một bữa cơm thật ngon miệng
và xin kiêu chào quý vị -

Khuê Minh Thảo

Chu Tịch

HSS: GDTN CTVN

Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam

Điều Văn Bé Chú Fitch

tax

Bia cõm "Đông-Tâm và Hồi Ngõ"
Nhà hàng Harvest Moon
Ngày 27/7/91

kiň theo guy' Cú,

kind like Guy

... , kinh phí 1988
Nhà quý vị đã biết, hàng năm, kể từ 1988
Hội GĐTN CTVN đã tổ chức buổi làm "Đông-Tân" với sự
tham dự của các giài chép Hành-pháp và Lập-pháp
Hoà-ký để vân-dung, trao đổi, tôn trọng tự do và cho
phép tự-nhân và giài-định định-cử tại ^{Hoà-ký} ^{May-han}
hoặc các mì-cé khác - Buổi làm "Đông-Tân" cũng
là dịp Hội truyền thống các giài chép Mỹ đã có cúng
giúp đỡ Hội -

Hôm nay là ngày kỷ niệm 2 năm
thoả hiệp ôn-đức ký giữa Chinh-phủ Hoa-kỳ do Ông Robert
L. Funeski đại-diễn, và nhà cầm quyền cộng-sản Hồ Chí Minh
cam-kết cho phép tự-nhân chính-tị và
cung-gia-trihoàn-tuất với thàn-nhàn tinh-cuối

Ngày 30 tháng 7, năm 1989 đã đánh dấu một
biến cố dài lâu và đẫm máu nhất thành công
thắng vĩ đại mang lại cho Hải
đội Hải GĐTN CT VN.

Tôi còn nhớ ngày 5 tháng Giêng 1990, khi tin chuyển
may bay dân tiên chở tên lửa tự hành chiến-tu' cung
thần-thần rời Việt-Nam về đến top không cản được xu' - đồng Vă đà
Thái-lan, tôi đã không cầm được nước mắt nói khóc nức nở, khóc sobs
để - tuôn, theo dòng nước mắt nói khóc nức nở, khóc sobs
khiết ta. Đô là tên tên Hải Nh' ^{30/4} 1975.
lúc đó tên Hải Tường Lai ¹⁴ năm qua là 45' cung vớt
lawn chì em tên ngay Lai ¹⁴ năm khôn
Hải GĐTN CT VN rã năm Việt Nam. Đã là chì tên cung sán
sau khi năm Nam Việt Nam. Đã là chì tên cung sán
không tu' tu' ngày 30 tháng 4, 1975 thi' hàng trăm nghìn
quân khâm, công chúa, cát bô, nghĩa sĩ, tên giặc,
tang phái Việt Nam Cộng-hà phải bị giam cầm, đưa đi tập
trung sau tên tu' Nam ra Bắc. Họ và già đình họ và
cùng tang phái, sống dài tên khoms, không bao giờ biết
cô' ragazzi và tên khoms họp già đình. Trong khai đài, thời
giờ' bén ngoài hòn khô' hoan toàn lang quen họ.
không người ta khoms nêu kỵ sinh tình mang
chiến-tu' tên bao-ve lý-hiếng tu' do-
Thi' tinh thi',
chung tôi ngl'h' chì' còn có v' con họ, thần khâm
rất khít và họ, mỗi là khoms người duy nhất
cô' phái trước tu' họ cho họ - cho tên khoms chì' em
chung tôi ta' đat cho họ cái tên "Hải Gia Định Tự Nhại
Chinh-Trí Việt-Nam."

Mặc dù đỗn-đsec, mà dù chưa có một (2)
trai huy-ving nào, chung tôi đã mauli dám gửi thư cho
các vι' nguyên-hu' cά' quan-gia' trên thi' gi' vι' vι' đặc
biết cho Chinh-quyên và Quốc-hai Hoa-ký, kêu đánh
đồng hưng-tâm ho' đι' ho' tra' af lúc ү' Nhâ'c'ām'quy'nh
Hà-Nội, đổi ho' tra' tra' tu' do' cho tu' - whan' chinh - thi'
Việt-Nam. Chung tôi cùn' lién-ha' vι' cά' cùi-quan
quoc'-ta' bao'-vē' whan'-quyên' vι' go' wa' cά'
cùi-quan' ngon - luân' kha'p vι' thi' giv'.
Mặt khác, cά' hoi' vien chung' to' rab' riết'
tết' can cά' tai - lién chinh' xá' vι' - mui'
tu' - whan' đι' - luân' bāng chung' lā ho' tang' ló' giv'
cùn' tu' ca' trai' hoc' tāp' vι' Việt-Nam - hñu'ng' tu' lién
vay' do' cά' gia' - di'ch' tu' - whan' cung' - cáp -
Danh sach' cά' tu' - whan' tang' bi' giam' cùn
du'c ho' tich' thān' can hñi'p' vι' Bô' Nguo' - Giao' ho'c' Qua'
hñi' hoa' - kē' lān' ap' kic' vι' chinh' - quyen' - cùn' sán' to'
tai' tu' - do' lān' Danh sach' cά' tu' - whan' đι' du'c' tha'
nhwing' chua' tu' - do' phap' ri' Việt-Nam tu' - di' - doan'
tu' vι' gia' - di'nh' tu' - hoa' - kē' chung' qua'
"Chinh-Tru'ch' Ra' Dri' (đ' Trat-Tul'" (ODP) tu' Thái - Ban' đι' -
cáp' bách' lān' hñu' - tuc' cho phap' ho' ~~đi' -~~
yêu' cùn' cùn' 1978, mót' cùn' dan' - ta' vι'f' cho tu' tu'
yêu' cùn' Nam' 1978, mót' cùn' dan' - tu' - whan'
tuy' hñi' tu' hoc' tāp', vñi' hñang', "Tát ca' cά' tu' - whan'
đen' thay' ho' 6DTNCTVN ta' - tām' whan' mót' trong' trach'
nang' vι' - vgoai' tām' tang' cùn' Ho', nhwing' xin' cά'
hñi' - vien' lā' gang' otu' cung' tu' - hñu'ng' tu' - chuo' ca' tu' - whan'
cùn' cù' mót' chut' gi' - tu' - hñu'ng', cùn' whin' thay'

một tia sáng nào trước khi nháu mắt, đi bộ
rặng và con, bay bè không ai quan họ. »

Thứu-trang và nói tuyêt-vọng của các tì-khâm
lại cũng thời-thức chung tôi có' gặng nhanh
Riêng cá' khâm tôi đã làm thêm một việc
thứ hai từ năm 1981 đến 1985 để kiêm thêm tiền
gửi- biến các pha-dinh tì-khâm đi thăm nuôi
và đưa tin tức để bồi bô- sinh-luyc. ————— và
hỗ-trợ tinh-thân các tì-khâm.

hỗ-trợ tinh-thần. Các đài truyền hình
Rồi dần dần, chúng tôi đã nhận được tin tức
thông-cam và sự khích-lí của các nước trên thế-giới.
và Chính-phủ Hoa-kỳ - Các cơ-quan ngay lập tức như
New York Times, Los Angeles Times, ABC, CBS,
báo Washington Post, các đài truyền hình ABC, CBS,
CNN, VOA và BBC đã bắt đầu đưa tin tức - tin-nhân chính
tại Việt-Nam bị gián-cam tại các trại hoc-tập ra phơi-bày
trước dư luận quốc-chúng -

đó là - Vị phái các tu-nhân và già-tinh là, Hội
cũng đã được ^{nhận} và khuyến - khích rất nhiều khai
tiếp nhau ^{ti VN cũng như các trại tỵ nạn} để ^{DN} Hội cũng ngày

cau giao tang, chung to Hoi da dieu uoc tu-nhien (5)
ban kieu tai da thuc den 12 gio khuya hoi 1, 2
sau, vao cuoi tuan di + -- the ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
muon that lai cai hoi so va dan Tong Thanh ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
tai chay nang di can thuy. ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
Nien tin tuong cua' Reagan ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
con dieu the hien qua con ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
tien 10,000 nguoi tren the. ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
Nien 1982, Chinh-phu Hoa-ky quyet-dinh

Viêt-Nam, va de cuu chien-luoc My da chien-dau
viet-nam, va de cuu mot khien-nen co cap theo
c. Viet Nam, va de cuu mot khien-nen co cap theo
Be Ngan. Giao dac-trach la cho tu-nhan chinh-hi
Viêt-Nam. Cuu Ngan-truong George Schultz, tai nua
nua dieu-tran tai Quoc-hoi Hoa-ky vao thang 9/1984
tuyen-bo Hoa-ky san sang nhieu tot co tu-nhan
chien-tranh tu-do va cho phap h
chinh-tri nua Viet Nam chien tra tu-do va cho phap h
chinh-tri nua Viet Nam. ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~

ai doan-tu voi gio-dinh. ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
Vay la tu-nay Hoi GDTNCTVN da khong co
+ nhan-dau den doc nua ma co ca mot kieu-thieu
ri-dai tiếp theo -

Nam 1985, Hoi da khong khoang 5,000 ho-so
xin can thiệp cho tu-nhan chinh-tu Viet-Nam. Cung nua
Luc, nhieu su ung ho quay ban cua cai ho-tu-nhan
mot so manh-thuong-quan, Hoi da muu truc
may dien-toan, mot may san ban va mot may
lau chet-kieu thay phieu when den ton nua tai
truy-so, cac hoi vien khong con phieu den bang,
lay nua triep nhau ho-so, lay ho-so, ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
lay nua triep nhau ho-so, lay ho-so, ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~
mot hoi tu-Hoi may da be-thuong-hoa ve dien-toan-
hieu-dau sach tu-nhan chuyen len Be Ngan. Giao

Hoa-Kỳ và các CQ-quan liên bộ khác đã có tài liệu tố cáo
các thiết bị của Pháp vành đai có trách nhiệm cho
các tài - nhân -

* Phí bao an bao an do tê tê.

• Robert Dornan đã mang 30 Dân-biệt đồng-vì-đất ^{ngày 9/1/1987} ⁽⁷⁾ ra khỏi quốc-tổ-đất-mang số 812. Như vậy, có yết-lá-có² 2 đồng Cộng-hà và Dân-chết, cùng-leaving-việt Quố-Hoa-Kỳ, tên mang-hết-nuôi-tiền của họ. (h) 6.) TNCT VN (OF Rudy Boschwitz (và Ké-tai-các-leo-tai) và Frank Wolf năm 1987) kết-quả-lá, cho tên tháng 9 năm 1987, công-sau-Vietnam đã thả-giúp 500 tù-nhân - Kế-tai, vào-tháng 2, 1988, giàn 2000 tù-nhân mì-đi-đi-ta-tu-đi-đi, mít-cu-số cao nhát-tu-tu-rô.

Vào tháng 4, 1988 Hoa-Kỳ đã tố-chết mít-cu-số ti-đi-đi-thu-vi-đi-cu-y-tai-tru-só Quố-Hoa-Kỳ và Dân-biệt với sự tham-dự cu-số mít-só Thượng-Nghị-si và Dân-biệt mít-só-đi-lên-tiêng-ung-ho và kêu-giúp-thi-đi-đi-mít-mé-cho-só-tu-nhân-có-bi-giam-giúp-trong-cách-vay, Hoa-Kỳ đã treo-tay-cái-Thượng-Nghị-si. Trong dịp-vay, Rudy Boschwitz và Dân-biệt Stephen Solarz, Frank Wolf và Robert Dornan đánh-sách giàn 3000 tù-nhân-chết-tu-việt-Nam ^{và giam-hà-làm-cá-trai} và ^{và giam-tai} để-leo-dùc-ra-di-dùc-cết-hết-tập. Cán-thiệp-đeo-leo-dùc-ra-di-dùc-cết-hết-tập.

Và ngày 30 tháng 7, 1989, ngày mà tất-cả chung-ta-dù-dà-vui-mừng-chào-tới-là ngày Ông-chung-ta-dù-dà-vui-mừng-chào-tới-là ngày Ông Robert Funseth, Phó-tá Thú-trưởng Ngoại-giao Hoa-Kỳ đã ký-tho-bi-đi-đi-với-chết-phu-việt-nam-Vietnam cho-phép-hàng-chết-ngân-tu-nhân-chết-tu-vi-Vietnam, hoặc-tu-cung-gia-dinh, hoặc-tu-vi-thân-nhân, hoặc-tu-cung-sự-Hoa-Kỳ-hay-cá-quốc-gia-khác. Ông Funseth là-nhân-vật-dàc-trach-về-viên-di-tu-nhân-chết-tu-Vietnam, dà-kien-tri-tranh-dàn-cho-họ-trong-hơn-8-năm-quá.

~~tại Hoa Kỳ.~~
Và sau cùng, cho đến cuối năm 1995, chính phủ
Mỹ đã ~~hiết~~ ~~để~~ cho phép ~~nhà~~ ~~nhân~~ chính ~~tr~~
tự ~~nhân~~ chính ~~tr~~
Việt Nam và gia đình sang Mỹ định cư.
Hồi 6/1995 CTVN cũng ~~đã~~ ~~tranh~~ - ~~đến~~ cho ~~nhưng~~ ~~ti-~~

“ Anh là người chiến thắng và cha là người chiến thắng, tròn tròn khi sinh. Xin mến thâm lâc vạn Hồi GDTN CTVN, không lo cho mìn và cái con giun anh.”

Sau cùng, qua lò - thuyền bắc qua biển - Kipp - Quay, vào
tháng 10, 1990, em Ông Nguyễn C. Thành, Ngoại trưởng
Việt Nam đưa ra tuyên bố tắt cả các tú - nhán
còn bị giam giữ - tại Việt Nam, Hồi tháng 10/1990, sau
Thượng viện Hoa Kỳ ra nghị quyết - đổi chính - quyền
công - dân Việt Nam trả tự do cho tất cả các tú - nhán
chính - trị, còn bị giam giữ - tại Việt Nam nhân dịp Tết
và qua đó các Thượng - nghị - sĩ Kennedy, Dole, Lugar,
McCain, Simpson, Siemers và Patwood đã trình ngay

Thiên qui vị quan thach, Thiên chinh hoạt động
Tôi vừa trinh báy nhưng điều chỉnh là
và thành quả của Hội GDTNCT VN sau 14 năm.
Mục tiêu của Hội là nay có thể nói là
đạt được khoảng 80% - Tỷ lệ 20% còn lại, chúng
đã ký kết giao kèo thành và có một năm 1991.
Vì thế, nhiệm vụ của Hội GDTNCT VN là
đem toà: - - - - - / kinh tế cho Hội đồng tài

Viet Nam
Tổng Hồi Hỗn có
một số các anh lão đãi. Tuy nhiên có
một gián chung là lão này. Xin mời các anh
đến lão để mời người trước biết.
Tổng Hồi này đã có trên 14 khu lão. Có
một tên là lão là một người lão già

hết hoan cảnh mà đồng thời để trực tiếp thành tên, tên
bệnh và giúp đỡ những từ nhân vật bị gián cảm
cùng những người đồng qua tên họa-ký và các quê
già tự-do khác.

Như chúng tôi vừa nói trên đây cũng qui
vì, những vụ án Hội GDTNCTVN đã làm cho ta
vô can thiệp đã là lý luận và qui n' lầu là TSP
Hội CTNCTCSVN, tôi xin thấy một toán thố
nien Hội GDTNCTVN long trọng tuyên bố sẽ chính thức
chấm dứt hoạt động của Hội kể từ ngày 12 tháng
1, 1992.

1, 1992.
Tuy nhiên, có nhầm lẫn vẫn sẵn sàng hỗ trợ
và có vẫn vẽ mới phác họa điều khi Tổng Hội cần đến.

Và trong dịp gặp gỡ đặc biệt này, hân thi
hỏi viên và cả nhóm tôi xin bày tỏ lòng tri ân
chân thành của Hội GĐTNCTVN đối với sự giúp đỡ quý
báu và hỗ trợ đặc biệt của quý vị nghị sĩ, dân biểu
và các vị phu tá trong Quốc hội Hoa-kỳ, các phái đoàn
Tổng Bộ-đốc, Bộ Ngoại-giao và riêng ông bà Robert Fanseth
đã dành cho chúng tôi những cảm tình nồng hậu và
khen ngợi liên tục để chung tay hoàn thành nhiệm vụ
khai mỏ tài nguyên của các hòn đảo, và qua

Chúng tôi cũng xin cảm ơn các Hội đoàn, và qua
tuyên ngôn, bao chí, và số Huân-mai, ánh bát,
các bài viết và các vi-mai-huân-gran, thân hữu, và
~~nhưng là~~ Quân-Archipos đã luôn luôn sẵn sàng; tích cực ứng hộ hỗn thân
và vật chất cho Hội GDTNTVN trong suốt thời gian 14
năm qua từ năm 1945 ngày đầu tây kia khai tên hay.

Và đây, các anh chị em hân-hân chúng tôi xin
kiêng cháo tanh biệt gửi n' -

kiêng cháo gửi n' một bùa cùm thật ngon nay
và xin kiêng cháo gửi n' -

Khúc Minh Thảo

~~Chúc Tết~~

~~HST GIA NGHỆ THUẬT~~